

Կ Ր Օ Ն Ա Կ Ա Ն

Արքայն Լազիշէի Արդապէտի ասացեալ յաղագս Թաւ բօր լերին

Այսն լերինն գեղեցիկութեան և վայրացրն վայելչութեան եթէ կամիք ասոր ժելով ունին գնել սակաւիկ մի երկրորդէցից զտեսիլ ցանկալի տեղոցն, լսելով յԱւետարանէն գիտէք ամենեքին բայց մեր անձամբ իսկ հասեալ և աջօք մեր տեսեալ ոչ միայն առանձին այլ բազում ընկերօք սրբովք. ոչ ըստ մարմնոց ասոր ժուէ բաղձանաց, այլ առ գութ սիրոյն Վրիստոսի քանզի բնակեալ են անդ բազմութիւն սքանչելի եղբարց, որք հոգւով յաճախագոյն վարին քան թէ մարմնով :

Օր թէ ըստ մարմնասէր մտաց որ հայրն ի տեղի անդր՝ վայելչագոյն երևի քան զտեսիլ բազում լերանց. նա զի նիստ նորա է ի մեծ դաշտի, յերկրին Վալիլեացոց. և այլ լեռն ամենեկին հուպ ոչ գոյ նմա. բայց տեսանելով հեռագոյն Հերմոն, և ինքն բարձր է և բոլորանիստ. և շուրջ զիւրեաւ ունի ինքնաբուղիս գուբ ջրոյ :

Եւ են անդ խիտ առ խիտ ծառատունկ բազում և պողաբերեն յանձրևաբեր ամպոց. և լինի ազգի ազգի պտուղք բաղքաճամ և բազում այլ համք և հոտք անուշութեան, որթք գինեբերք, որ և թագաւ որաց է ասոր ժելի ըմպել. չորե-

քեան օդք ՚ի նա չ՛ցելով, յոլովագոյն հիւսիսայինն զօրանայ ՚ի նմա :

Եւ շաւիղն ընդ որ ելեալ է հէրն ՚ի վեր, յոյժ ուղորդ է ելն. այսրանդր մանուածելով արարեալ է զճանապարհն. ո՛վ և կամեսցի ելանել և կալ յաղօթս, դիւրաւ զելն ՚ի վեր առնիցէ. և յորժամ ելանէ որ ՚ի բուն գլուխ լերինն, բոլոր դաշտն առ հասարակ երևի :

Յարևելից կողմն մինչև ցյորդանան գետ, յարևմտից՝ մինչև ցծովն մեծ յաշխարհն Նանանդացոց, ՚ի հիւսիսոյ մինչև ՚ի ծովն հիբերացոց, ՚ի հարաւոյ մինչև ՚ի ծովն մեծ. և ամենայն մեծութիւն վայրացն նիստ է գեօղ առ գեօղ և ագարակ առ ագարակ, և բազում քաղաքք ՚ի մէջ նոցա. և ինքն ի կատար լերինն ուլտաձև, գոգաձև. գոն և ծառք սակաւագոյնք :

Եւ ՚ի տեղոցն՝ ուր երևեցաւ նոցա լուսաւոր պայծառութեամբն յարևելից կողմանէ հովտացն ըստ բանիցն Պետրոսի՝ հեռագոյն ՚ի միմեանց շինեալ երիս եկեղեցիս, և են պաշտօնեայք բազումք զատեալք և որոշեալք յամենայն մարմնաւոր ցանկութեանց. թէպէտ և կան մարմնով, այլ ոչ վարին ըստ մարմնոց բնբշանաց. այնպիսիք են առաքիլիք, զի և կարծէ որ ոչ զնոցանէ, եթէ շարժեսցէ զնոսա կարօտութիւն մարմնոյ. այլ որպէս հաճոյ թուեցաւ միաբանելոցն ամենեցուն, իւրաքանչիւր արարեալ փայտատ երկմատենի, և այնու խարխարեալ յուզեն զթանձրահող հովտացն սերմա-

նելով 'ի նոսա ցորեան և գարի. և եթէ այլ ունդք ինչ որ 'ի պէտս կարց մարդկան, և 'ի չափ հասակաց ծայրախուզ հնձելով ոտնափշուր կասուն մարգացի. ապա հողմով հանն զարդիւնս շեղջոցն և արկանեն յըշտե մարանս. զնոյն դարձեալ աղան 'ի ձեռն երկանի մեծաւ տաժանմամբ. օր ըստ օրէ պատրաստեն ըզհարկաւ որ կերակրիկն. և կերակրին հացիւ և ջրով լոկով և աղիւ համեմեալ. զօր և խորտիկս անուանեն:

Եւ զայլ յաւելուած անուշանու թեան կերակրոց՝ 'ի ձմեռնային ժամանակի քաղեն զնիւթ լերիկն. և թըթուեցուցանեն աղիւ և ջրով զոպայիւ. և ինքեանք ասէին, կարի յոյժ օգտակար է 'ի տապ խոչակի:

Եւ չօքքոտանի ամենեին 'ի վեր 'ի լեռն ոչ ելանէ. այնպէս պահեն զէլս ճանապարհին, իբրև թէ ժողովք հըրէշտակ սց իցեն. վասն զի են արգարև իբրև զանմարմին. չիք նոցա գինի 'ի սափորս. բայց եթէ 'ի պատրաստութեան բաժակին. չիք նոցա իւղ յամանս վասն կերակրոց, բայց եթէ 'ի ծախս անչէջ լապտերայն. և ոչ հանսպալօր կամին ճաշակել. այլ սովորութիւն է նոցա բնական՝ յամարայ՝ ի ագանելով ձմերայնի բասարակելով զաւուրս շաբաթին. իսկ որ հզօրագոյ՝ ըն են 'ի նոսս զողջոյն շաբաթն ձգելով 'ի գլուխ տանին:

Եւս եթէ եկեացէ եղբայր ոք 'ի հեռաստանէ, առ սէր սուրբ ժողովոյն կամ էրև ամենեցուն 'ի սովորական խորտիկ

սըն լուծ մեղ բերան. կարի փոյթ 'ի հոգևորական կերակուրն, զի մի երբէք դադարեացին 'ի ճաշակելոյ. ոչ միայն զհարկուր յնուն սսլման արիւեալ 'ի վայր ձայնիւ, այլ բովանբակ զսուրբ կոտկարանս Եկեղեցոյն, որով ասաւոր և փառաւոր ձայնիւ շքեղացուցանեն յերիս եկեղեցիան. է՛ զոր ընթեռնուն բանիւք և է՛ զոր պաշտեն փոփոխական ձայնիւք. զբարարումն ոչ երբէք առնուն յագելով փոխանորդութեամբ միմեանց. բաժանելով հասարակութեամբ, առանց կատարելոյ ունին զկարգ պաշտամանն տունջեան և գիշերոյ:

Եւ ին բազմութիւն ժողովոցն վեցեկին և մինն յերիս եկեղեցիան մեծագոյն բան զերկուան, զօր և տէրունեան իսկ անուանեն, և յերկուան նշխար սուրբ առաքելոցն եղեալ է, որք և հիմնարկեցին զաեղինս. յայնմ աւուր ասելով զնուն երից տաղաւարացն և անուանեն զնոսս 'ի վեայարանս սուրբս՝ յանուն Սովսիսի և Եղիայի և զբոլոր աշօթս պաշտամանն 'ի կիրակին կատարէին 'ի տէրունեան եկեղեցին և յերկուան երթալով սաղմոսիւք և անդ զ'ստուած փառաւորեն:

Եւ են ամենեքեան մաշկազգեացք. գիտեն և ձեռակ'րտիկ արուեստի ոմն է, որ զփերիւզէ առնէ, և ոմանք՝ թէ զայն 'ի նպաստ գործեն. և զինչ այլ պէտք են, գործեն զարուեստն, ոչ յայլ պէտս ինչ օգտի այլ 'ի գինս ձի

Թայ հանապտղորդ կանթեղացն վառման,
և ծախս օթենեայն ուստի զմաշկեղէն
հանդերձիկն կազմեն և հողաբերս հայ
թայթեն:

Կարձեալ են ՚ի նոսա և ծերք որք
ու կարեն զպէտս անձանցն վճարել մի
աբան այսպիսեացն առաւել հոգ տանին
քան անձանց: Եթէ յանկարծ ուրուք ՚ի
միտս շարժեցաւ յիշելով զտենչալի կե
րակուր յայտնէ զախտ իւր միւսոյն, որ
լուսագոյն քան զնա իցէ և միաբան աղօթս
արարեալ, վաղվաղակի եկն յառողջու
թիւն: Եւ եթէ զայս դուռն մեղաց քա
կէ որ, բաղում մնասք արգելուն ՚ի նմա
նէ: զոր ոմննք բազմագլուխ գազան կար
գեցին զսրարարումն մարմնոյ. տես զի
նորա նախ զնա սպանին. և յայլ ևս բա
զում մնաստեալ գլխացն նորա աներ
կիւղ դադարեցին ՚ի լերինն Թաբօր. զի
յերկիրաւոր ցածութե՛ս՝ յերկնից բարձ
րութիւնն առանց ամօթոյ մեղաց կարաս
ցեն առ Տէրն իւրեանց վերաբերիլ, որ
պէս Սոփեսա և Եղիա փառօք տերամք
՚ի Թաբօր լերինն. և ես տառապեալս
քան զամենայն մարդ, որ հեռեւեցայ ՚ի
հեռուստ ընդ տերունեան շաւիղն ՚ի
Էառն Թաբօր. և աջօք իսկ տե՛օի դժո
ղով սքունչելի եղբարցն. և Վրիտանոսի
մարդասիրին փառք յախտեանս յախ
տենից ամէն:

Բ Ա Ն Ա Ս Ի Բ Ա Կ Ա Ն

ԻՆՍՅԱՐԱՐԱԲԵՐՈՒԹԻՒՆ ՈՒՆԵՒ ՓԱՐԳ
ՈՒՐԻՇ ԿԵՆԿԱՆԵԼՅ ԷԵՏ

Համեմատելով մարդս աշխարհիս վե
րայ եղող արարածոց հետ՝ կ'տեսնեմք,
որ նա ամենէն կատարեալ և գլխաւոր
էակն է: Կլխաւորն է կ'ասեմք անոր հա
մար, որ մեզնէ քանի մի աստիճան վար՝
կան բիւրաւոր հրաշալի բոյսերու և զա
նազան կենդանիներու աշխարհ մի: Օ ա
նոնք ալ Մտուած ստեղծեց, ուրեմն
պարտական եմք զանոնք յարգել: Սեր
ամեն տեսած, շոշափած և զգացած բա
ները յՄտուածոյ ստեղծուած են: Եթէ
զՄտուած կ'սիրեմք, ուրեմն նորա ա
րարածներն ալ պէտք է մեզի սիրել լի
նին: Սեր երախտագիտութիւնը այն ա
տեն յայտնած կ'լինիմք Մտուածոյ, եթէ
նորա ամենառատ գթութեան բարիքները
խոհեմութեամբ վայելեմք: Մյս հրաշա
լեաց աշխարհի վերայ ամբողջ ուշադրու
թեամբ նայելով և բնութեան բազմա
տեսակ հարստութիւնները տեսնելով՝
մեր մտքերը պէտք է ուղղեմք առ Մյն՝
որ լի է սիրով և բարութեամբ:

Մեն կենդանիք առ հասարակ մար
դուս պէս շնչաւոր են և զգայուն. վասն
զի մեզ նման կ'զգան ցաւն ու բերկրու
թիւնը. իսկ շատ անգամ իրենց խելքովն
ու հասկացողութիւնը մարդկային խելքի
կարողութեան մօտ են, շատ անգամ ևս
մարդը կ'դերազանցեն իրենց մարմնոյ և
կազմուածքի յատկութիւններովը: